

Kiáltó Szó

A TATABÁNYA-BÁNHIDAI REFORMÁTUS GYÜLEKEZET IDŐSZAKOS LAPJA

Szeretett Testvéreim!

„Nem késlekedik az Úr az ígérettel, amint egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert nem azt akarja, hogy némelyek elveszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen. De el fog jönni az Úr napja...” (2Péter 3,9-10) Valaki eljött, Valaki elment, Valaki visszajön újra – írja Füle Lajos egyik adventi versében. Mi élő reménységgel várjuk Öt vissza. Visszajövele bizonyos, de nem tudjuk az idejét. Ez nem szabad bennünket elcsüggeszten. Advent van, kegyelmi idő van, Isten várakozásának ideje, amikor Ő arra vár, hogy az ember megtérjen és éljen. Testvéreim! Térjünk meg teljes szívünkkel az Úrhoz! Ne csak félszívvel kövessük Öt, hogy mielőtt eljön az Úr napja, tudjuk azt, hogy az Övéi vagyunk, és Ő a mienk!

Áldott, békés Karácsonyt, és áldásokban gazdag Újesztendőt kívánok családom és a presbitérium nevében a Gyülekezet minden tagjának!
Szilágyi Sándor lelkipásztor

Karácsony ünnepen kegyes keresztények

W. Hayes (1701-1777)

Karácsony ün-ne-pen kegyes kereszté - nyek, zengjen, zengedezzen
örven - de - ző ének: Áldás békesség, al-le-hu - ja!

Megmentő szeretet

Jöjj közénk Karácsony Angyala,
Hogy fenséges és áldott legyen az Ünne-p.
Töltse be lelkünket a szeretet öröme,
Mikor a csengők megcsendülnek,

Boldogság töltse be a nagyvilágot,
Ezt jelezze a milliányi gyertyafény!
Jézus hozta el az embernek
Az örök életbe vetett reményt.

Csak Ő tud segíteni rajtunk.
Ezért vállalta az emberré léttel járó szenvedést.
Te vagy az a pásztor, ki utánunk jöttél,
Hogy szeretettel, örökre hazavigyél.

Köszönni tartozunk néked Istenünk,
Hogy a Fényt leküldted nekünk.
Istentől kapott ajándék!
Áldunk a csodáért, JÉZUS KRISZTUSÉRT.

Rózsáné Irénke

...A SZÜLETENDŐT IS SZENTNEK NEVEZIK MAJD, ISTEN FIÁNAK"

(Luk.1:35/b)

Ismét Karácsony van. Mit is jelent számunkra? Milyen lelki tartalommal bír? Csupán évente ismétlődő ünnepnapok egymásutánja? Mond-e számunkra ennél sokkal többet? Mélységes öröm fakad-e a szívünkben, ha arra gondolunk, hogy értünk, miattunk jött a földre az örök Szeretet?

A nagy kérdés az, hogy miért jött? Miért hagyta ott a mennynek dicsőségét? Azért, hogy "hazataláljunk". Amit az ember elrontott az Édenkertben, Ő helyrehozza. Betlehem nem más, mint a megváltás előcsarnoka. Az Isten és ember közötti elrontott kapcsolatot csak hibátlan Isten-ember tudta helyrehozni. Már ott, Betlehembben elkezdődött az értünk vállalt szenvedése. A betlehemi Gyermeke istállóban születik, nincs számára hely azok között, akikért jött. Kiközösítik. Később a kortársak hitetlensége veszi körül. Tanítványai is megtagadják. Ő nem hátrál meg, megy egészen a Golgotáig. Azért vette fel az emberi természetet, kivéve a bűnt, hogy mi az isteni természet részesei lehessünk. "Megüresítette magát, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlónak lett, megalázta magát engedelmeskedett mindhalálig." (Fil 2,7-8) A betlehemi csoda által lehetünk az isteni természet részesei. Ő azért jött a földre, hogy üdvösségünk legyen. Ő halálra adatott a bűneinkért és feltámasztatott megigazulásunkért, hogy részesülhessünk az Isten dicsőségében. A páli

kijelentés így szól: *"Megigazultunk hit által, békességünk van Istennel a mi Urunk Jézus Krisztus által. Ő általa kaptuk hitben a szabad utat ahhoz a kegyelemhez, amelyben vagyunk és ....részeseülünk Isten dicsőségében."* (Róm 4,25; 5,1-2)

Igen, a mi igazzá nyilvánításunk Betlehemben kezdődött. Nem véletlen az, hogy a betlehemi ég anygalkara dicsőséget zeng az örök Istennek. A mennyben ISTENNEK és a jászolban fekvő SZENT FIÁNAK. Ők egységben voltak. *"...Őbenne lakozott az istenségnek egész teljessége."* (Kol 2,9)

Törekedjünk mi is az egységre szeretetben. Hadd tudja meg ez a világ, hogy mi az Isten gyermekei vagyunk. Engedjük, hogy a földre jött Szeretet lángra lobbantsa a szívünket képmutatás nélküli szeretetre. Szívből kívánom, hogy az örök Isten békessége uralja szíveinket, hadd látszódjék meg rajtunk, hogy már most, földi vándor utunkon is az isteni természet részesei vagyunk.

Szeretettel: *Szabó Gizella*

Korán keltem

Korán keltem,
Hogy megrakjam a kályhát.
Hisz hűvös már a reggel.
Hallgatom duruzsolását,
ahogy betöltte a szobát meleggel.

Korán keltem,
Testem már melengetődzik,
Most szívem tárom ki Uram,
Lelkem hozzád kérődzik,
Hogy légyen az tüzed oltalmában.

Korán keltem,
Tüzed járja át szívem,
Hogy véled járva utamon,
Melengesse az környezetem,
Hisz tüzed a tökéletes oltalom.

Korán keltem,
Reád leltem hús reggelben.
Reád gondolva eme versben.
Tarts meg alázatban, szerénységben.
Hogy bennem, csak a te tüzed égjen.

„Ha gyalogosokkal futsz, és kifárasztanak téged, hogyan versenyezhetnél lovakkal? Ha csak békés földön vagy biztonságban, ugyan mit teszel majd a Jordán sűrűjében?” (Jeremiás 12,5)

Uram, Jézusom,
Látom már a Jordán erdejét,
és jó lenne másfelé menni,
mert érzem a támadások erejét.
De tudom, hogy nem lehet pihenni.

Felmutatom a jót és az igazat,
ami semmiben sem az enyém.
Mégis kapom a fejemre a parazsat,
gyűlölet, és értetlenség árad felém.

Téged mikor szívvel követlek,
és szereted költözik belém,
reám vádló köveket vetnek,
ellenségesen törnek felém.

Ha neked az érdemed a jó,
ami bennem lakozék,
akkor kit sújt a vádló szó?
A vád nem egem illeték!

Fogd a kezem, szorítsd,
akkor is, ha az fájna,
lankadó szívem bátorítsd,
hogy ne ártson a vádló fullánkja.

Ne hagyj a hitben lankadnom,
csak tőled fakadjon az erőm,
ha majd a lovakkal kell futnom,
Légy ott, legyél a megmentőm.

(Ez a vers egy olyan napon íródott, amikor egy gyermek-elhelyezési bírósági per kapcsán a saját bőrömmön tapasztaltam meg, hogy nem e világba való vagyok. A vers elején lévő ígét még akkor kaptam, amikor az elején jártam az előttem levő küzdelemnek. Csodálatos az Úr, mert figyelmeztetett, de közben segített, bátorított, bölcsességet, kitartást adott. Elgördített akadályokat, ehhez együtt, értem és gyermekeimért imádkozó testvéreket adott. Most sem vagyok békés földön, de bármi is zúdul reám, tekintetem a keresztre szegezem, és megmerítkezem az élő víznek frissítő zuhatagában.)

Csaba Zoltán

Áldás, Békesség!

Szeretett lelki Testvérek! Istentől megáldott, Békességes karácsonyt kívánok, feleségemmel együtt!

Isten Igéje és annak karácsonyi üzenete írva található 4Mózes 6,24-26. verseiben:

„ÁLDJON MEG TÉGED AZ ÚR, ÉS ADJON BÉKESSÉGET NÉKED.”

Kedves lelkész testvérem meglátogatott és arra kért, hogy mondjunk, illetve írjunk egy karácsonyi ÜZENETET a gyülekezetnek és azt megjelentetik majd a Kiáltó Szó karácsonyi számában. Megköszöntem, és mivel a kérést isteni felszólításnak éreztem, ezért elvállaltam-elvállaltuk.

Azt az emberek nagy többsége úgy tudja, hogy a karácsony a családtagokkal és közeli szeretteinkkel való találkozásnak és egymás megajándékozásának napjai, de azt már kevesen vallják, hogy ez a nap Istennel való személyes találkozásnak, Isten ajándékozásának, Isten Áldásának ünnepe.

Hadd kezdjem hát bizonyágtévő karácsonyi ÜZENETEMET ezzel, hogy Áldás-Békesség!

Igaz én még nem hallottam olyan prédikációt, olyan bizonyágtételt sem, amelyik ezekkel a szavakkal kezdődött volna. Hiszen ez egy köszöntés. Amikor jövünk a templomba és találkozunk református lelki testvérünkkel, kezet fogunk, megöleljük egymást és találkozásunk boldog örömét fejezzük ki ezzel a köszöntésünkkel. Ámde akik idejövünk istentiszteletre, bibliaórákra, ezek mind alkalmak arra a legnagyobb boldog öröme, hogy találkozhatunk az Ige üzenetét meghallva a mi Urunkkal, a Megváltó, Megtartó, Üdvözítő Krisztussal és részesülhetünk Istenünk ÁLDÁSÁBAN.

Karácsonyi ajándékában Istennel való TALÁLKOZÁS, ez az első karácsonyi ÜZENET.

A bűnesetkor az emberben megszólalt és úrrá lett a gonosz tudás, a rosszakarát. Megszólalt a kígyó képében a Sátán, a Bűn, amely megkísértette, kíváncsivá tette az embert, és kívánságot ébresztett bennünk: „olyanok leszünk, mint Isten.” Nem is lesz szükségünk tovább Istenre, Az ember szembe fordult, szembe szállt Istennel és ezzel elvesztette az Istennel való személyes kapcsolatát, személyes találkozásának lehetőségét.

Ámde Isten ígérete, amely a bűnesetkor hangzott el, hogy az idők teljességében eljön az, Aki a kígyó, a Sátán, a bűn fejére tapos, az eső karácsonykor ez az isteni ígélet valósággá lett. Megszületett Jézus, Akiben Isten emberré lett (az Ige testté lett). Ez Isten minden értelmet felülhaladó, kegyelmes szeretete: *”Mert úgy szeretette Isten a világot, hogy egyszülött*

Fiát adta, hogy aki hisz Ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” És mindenkinek, aki ezt hallja, aki meghallja, aki hiszi, aki elhiszi és elfogadja, annak örök élete van. *”Általment a halálból az életre.”* Elnyerte Isten karácsonyi ajándékát, Isten áldását a vele való találkozás által és a Békességet is.

Nem hiába hangzott Jézus születésekor az angyali sereg éneke: *”Dicsőség a magasságos mennyeekben az Istennek, és a földön Békesség”*.

Békesség a görög eredeti szövegben így olvasható EIRÉNÉ. Ezt több magyar szóval fordíthatjuk: Békesség, béke, amikor a harcoló felek leteszik a fegyvert és békét kötnek. Van azonban egy harmadik jelentéstartalma is, mert ez a szó fordítható így is, hogy beszélni, újra beszélgetni. Ez az örömteli jelentés az Evangéliumok Evangéliuma! Ez azt jelenti, azt üzeni, hogy Istennel helyreállt a személyes kapcsolat, lehet tehát Vele újra beszélgetni. Számomra ez a Karácsony isteni ÜZENETE. Jézus Krisztus által Isten minden ember-gyermekéhez szólt és szól ma is, mert Isten akarata az *„hogy minden ember üdvözüljön”*.

A Bibliából tudhatjuk meg, hogy Jézus mindenkit megszólított, minden testi és lelki beteget meghallgatott és meggyógyított. Hadd idézzek a Bibliából egy-két történetet. Először halljuk Péterrel való beszélgetését Jézusnak. Amikor a Genezáret tavánál tanította a sokaságot, Péter is hallotta, és amikor befejezte, Jézus így szólt Péterhez és a velük lévőkhöz, akiknek mindenük volt a halászat: *„Vessétek ki a hálót fogásra”*. Péter így válaszolt: *”Uram, egész éjjel fáradoztunk és nem fogtunk semmit. De a Te szavadra kivetjük a hálót”*, és amikor szakadoztak a hálók a halak sokaságától, Péter elcsodálkozott, mert ilyet még nem látott és leborult Jézus lábaihoz, és ezt mondta: *„Távozz tőlem Uram, én bűnös ember vagyok...”* Jézus erre így válaszolt: *„Mától embereket fogsz.”* Nem érdekelte tovább a halászat, Jézus beszédét hallgatta, és amikor Jézus megkérdezte tanítványaitól: *„Kinek mondotok engem?”* Péter mondotta ki először: *„Te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia.”* Így beszélgettek Jézus és Péter, de a többi tanítvány is.

Hadd említsem még meg Nikodémust, aki farizeus főember, a főtanács tagja volt. Jézussal szemben álltak, nappal nem is mert Jézushoz menni, mert kitagadták, elűzték volna a főtanácsból, azért éjszaka ment Hozzá, hogy beszélgessen vele.

Folytathatnám, de hadd fejezzem be a kereszten mellette megfeszített latorral, gonosztevővel, aki haldokolt már, de odafordult Jézushoz és így szólt: *„Uram, emlékezzél meg rólam, mikor eljössz a te országodban.”* És Jézus így válaszolt: *„ma velem leszel a paradicsomban”* - a mennyei világban.

EIRÉNÉ-BÉKESSÉG. Újra beszélgetni Istennel, ez karácsony csodája, karácsony második ÜZENETE.

Befejezésül hadd tegyek bizonyosságot arról, hogy én hogyan tapasztalom, élem át ezt a nagy csodát.

Amikor reggel felébredek, ezt az imádságot mondom el újra és újra: „Szólj Uram, mert hallja a Te szolgád. Egy szót szólj és ez elég nekem.” Erre a reggeli könyörgésemre, kérésemre, imádságomra a napi igében az én Uram mindig válaszol, és ez az, ami naponként örömet, megújulást és elgyengülő életembe reménységet, erőt ad.

Én így élem át naponta az én Uram jelenlétét, a velem való találkozás és beszélgetés karácsonyi csodáját.

Ezt kívánom minden testvéremnek, legyen ez az Isten ajándéka. Befejezem azzal, amivel minden istentisztelet végződik, az Áldással.

Halljátok az ároni áldás szavait, amely így kezdődik. „ÁLDJON MEG TÉGED AZ ÚR ÉS ŐRIZZEN MEG TÉGEDET!” - majd így fejeződik be: „ÉS ADJON BÉKESSÉGET NÉKED”. ÁMEN.

Borsos Sándor ny. ref. lelkipásztor

Mert te vagy a legtöbb, ami adható!

Színes az ünnepi forgatag,
Az emberek szíve száraz sivatag.
Vakítja szemüket a színes fény,
Hol a hit, s a szeretet, és a remény?

Rohannak, de délibáb a boldogság,
Mely elillan, és marad a sivárság.
Köszívük egymásnak koccan,
nem érezve ridegen dobban.

Nekem is volt ilyen szívem!
Kerestem, de nem leltem helyem.
Mert csak magamnak éltem,
és tagadtam az egy élő Istent.

De Te kiválasztottál, Krisztusom!
Utam vége lészen majd, a mennyei hon.
De terelj addig is a szeretetre,
Az örökké érted égő, igaz hitre.

Itt a földi por-testem
Bűnnel terhelt sátorában,
Segíts érted, veled menetelnem
Ebben az érted vajúdó, bús világban.

Nézem a rohanó embereket.

Az elillanó igaz szeretetet.

És mondanám az ítéletet könnyedén,
De nyelvem leragad, mert bennük ott vagyok én.

Hisz köszívem volt nékem is régen.

Oly rideg, melyet most másokban látok.

Ő, segíts szerényen, alázatosan élnem,
Hogy áldás legyek veled, és ne nálad nélküli, átok.

Segítsd hordozni a jó illatodat,
szűk ösvényen terelj, óvd a juhodat,
hogy életével tereád mutasson,
hogy nyájadba minden elveszett bejusson.

Mert te vagy a legtöbb, ami adható,

Az általad megbékülő mindenható.

Több ez minden földi ajándéknál,
Ami úgy is egyszer, a semmivé mál.

Gondolataim egy villanypásztor nyomán

Juhok legelésznek a mezőn. Körülöttük póznákon a villanypásztor drótjai futnak körbe, bennük a láthatatlan elektromos feszültséggel. A juhok már tudják, hogy jó elkerülni a drótokat, mert kellemetlen fájdalom éri őket ott. Félnak a pásztortól, aki nem szól, csak fájdalom okoz.

Valahol egy másik nyáj is legelészik. Ez a nyáj nincs körbezárva, nincs korlátozva, hogy merre menjenek. De van egy pásztoruk, aki óvó szemmel figyeli őket, és ha kell, szavaival terelgeti őket. Ha útjuk során sötét és szűk ösvényen is kell átkelniük, a pásztor botjával megérinti, terelgeti őket, bátorítva, hogy nincsenek egyedül.

Milyen jó annak, aki ennek az utóbbi, Hű Pásztornak nyájába tartozik, és érzi a Hű pásztor érintését, és hallja az Ő hangját!

"Én vagyok a jó pásztor, én ismerem az enyéimet, és az enyéim ismernek engem," (Jn 10,14/)

Csaba Zoltán

Kedves Testvérek!

Több éves szolgálatunk alatt még soha nem szóltam életem első, döntő nagy eseményéről, megragadom hát ezt a mostani alkalmat erre.

1943 karácsonyán történt, hogy míg édesapám katonai szolgálatot teljesített, édesanyámmal és testvéremmel díszítettük a karácsonyfát. Már csak a gyertyákat kellett volna meggyújtani, amikor megszólalt a sziréna, jelezve azt, hogy jönnek a bombázó gépek. Rémülten futottunk hát a pincébe, várva a veszedelem elmúlását. Amikor feljöttünk, szomorúan láttuk, hogy a szomszédok mind elmenekültek, valószínű a bánya alagútba. Magányunk nem sokáig tartott, mert jött édesapám kedves, hívó barátja, Döbrössy Jóska bácsi, és azt kérte, hogy a veszedelem napjait töltsük náluk, jobb ilyenkor testvéri közösségben együtt lenni. Nagy megkönnyebbülést jelentett ez számunkra, hiszen ott a nyolc gyerek a nyugodt órákban játszhatott, este pedig lementünk a pincébe. Egyik reggel, amikor feljöttünk a konyhába, Rózsika néni dagasztotta a kenyeret és közben sűrűn hullottak a könnyei. „Miért sír, Rózsika néni?”- kérdeztem. Azért kislányom, mert ez az utolsó adag liszt, amiből süthetek. Jóska bácsi ezt hallva kiadta a parancsot, hogy a felnőttekkel együtt mind a nyolc gyerek állja körül a sütőteknőt és mondjuk el együtt fennhangon az úri imádságot. Valakinek megremegett a hangja, amikor ehhez a mondathoz érkeztünk: *”a mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma”*. Az ámen után minket, gyerekeket elbocsátottak, majd este újra lementünk a pincébe. Reggel, amikor feljöttünk, végtelen döbbenet töltötte meg a szívemet a többiekkel együtt. A konyha asztala tele volt pakolva frissen sült kenyerekkel. Ez hogyan történhetett? Mindenkinek a szívében felmerült a döbbenet kérdése. Jóska bácsi elmondta, hogy hajnalban a hátsó épületet elfoglalta egy katonai csoport, és a vezetőjük, amikor megtudta, hogy nyolc gyereke van, megajándékozta a családot, vagyis az imádságot meghallgató Isten felelt a hozzá fohászkozó, bajbajutott gyermekeinek. Ez az esemény 73 esztendeje történt, de nem felejtettem el, mert meghatározó élménye lett egész életemnek. Mondhatnám úgy is, hogy ennek a közös imádságnak az ereje ragyogtatta fel előttem Isten atyai szeretetét. Megtanított arra, hogy Jézus Krisztus nevében minden szükségemben, nyomorúságomban, érdemtelenül, hozzá fordulhatok. Mindezeket túl, még egy döntő felismeréshez vezetett el az én Uram, mégpedig a lelki család, a testvéri közösség fontosságához. Mint említettem, a háború idején ez jelentette számunkra az életben maradás lehetőségét,

de különös módon egész életemet végig kísérte, végig kíséri ez a nagy isteni ajándék. A hosszú gyülekezeti szolgálatok után most itt, Bánhidán találtunk testvéri közösségre. Ha betegségünk távol tart is most azoktól, akikkel Isten szeretete egészen összeköt, együtt énekeljük: *”Óh jöjjetek imádjuk, Ó jöjjetek imádjuk, Ó jöjjetek imádjuk az Úr Krisztust.”*

Amen

Borsos Sándorné ny.lp.

„Énekeljétek az Úrnak új éneket... áldjátok az Ő nevét: hirdessétek napról napra az Ő szabadságát!” (Zsoltár 96,1-2)

Mikor lehull a hó... Szöveg és dallam: Soproni János

Mi - kor le - hull a hó, min -
rá - csony ün - ne - pén - fa -
den oly szép, oly jó, Szí - vünk ö -
kad - jon új re - mény, és min - den
röm - te - li do - bog, sze - münk - ben könny ra -
em - ber tud - ja meg, Is -
gyog. Ka - ten na - gyon sze - ret.

Ő adta Máriát, ki szülte szent Fiát egy csillagfényes éjszakán, istálló jászolán. Csodás nevet kapott, mely mindent beragyo. Az Ő neve Immanuel: Isten sosem hagy el!

Karácsony ünnepén, légy gazdag vagy szegény, örüljünk együtt boldogan, mert hű Megváltónk van. Ki adta életét, szíve szeretetét, hogy megmentse az életünk, és boldogok legyünk.

Boldog karácsony

Karácsony előestéje beköszöntött kemény hideggel. A falusi lelkész felesége a konyhában foglalatzkodott, szorgalmasan készítette az ajándékokat háznépe számára. A gyermekek még kint voltak a jégen, szánkáztak, korcsolyáztak. Egyszer csak kopogott valaki az ajtón. Az asszony kinézett, s egy nyolcéves leánykát pillantott meg, vékony ruhában, szakadozott cipőben, kékre-zöldre fagyott kezekkel, s lábakkal. Vértelen ajkáról alig hallhatóan hangzott a szó.

- Kérek egy kis kenyeret...
- Hát nektek nincs ennivalótok? – kérdi az asszony.
- Nincsen. Édesapám elvitt mindent a kocsmába, s anyám elküldött kéregetni, mert éhesek vagyunk.
- No, jöjj csak be - felelt a jószívű asszony. - Ül a kályha mellé és egyél – szól, miközben odaadott a leánykának egy bögre kávé, s egy nagydarab kalácsot. - Ma te leszel a mi karácsonyi ajándékunk.

Nemsokára megjöttek a gyermekek a jágról. Édesanyjuk nem engedte be őket a szobába, hanem tudtul adta, hogy megérkezett a „karácsonyi ajándék”, de nagyon szegény, éhes és a ruhája rongyos. Kérte, hogy vegyék őt pártfogásba.

- Igen, igen!! – kiáltották a gyerekek. – De hol van?
- A szobában, a kályha mellett. Amikor az anyjuk bevezette őket, kissé meglepődtek, hogy ilyen „karácsonyi ajándékuk” van, de aztán megkezdődött köztük a nemes versengés. A leányok szépen megmosdatták, felöltöztették szép, meleg ruhába, a fiúk pedig ajándékokkal kedveskedtek neki. Azután az asszony hazaküldte a szolgálóval együtt egy jól megrakott kosár élelmiszerral, de meghagyták neki, hogy jöjjön vissza a karácsonyfagyújtásra. Este, mikor meggyújtották a fát, a szegény kisleány ismét ott volt, s halvány arca az örömtől sugárzott, amikor énekelt a családdal:

„Csendes éj, szentséges éj, Angyalok hangja kél,

Halld a mennyei halleluját, Szertezengi e drága szavát, Krisztus megszületett.”

A család egyik fia, később egyetemi tanár és híres természettudós lett. Azt írta a naplójába, hogy soha olyan boldog nem volt, mint azon a karácsonyi estén. Azért volt boldog, mert ott volt az Úr Jézus.

„Valamit eggyel cselekszettek az én kicsinyeim közül, én velem teszitek.”

Gondoljunk erre karácsonykor, és tegyünk jót egy szegénnyel, árvával, vagy öreggel, hogy mi is boldogok legyünk.

(Megjelent az „OLVASD” című, vallásos hetilapban. 1939. december 24.)

Parókia építés

Amint arról már korábban is beszámoltunk a testvéreknek, a parókia építésének elhatározása után elindult a parókia tervezése. Nem messze a templomtól, a szomszédos utcában találtunk egy okleveles építészmérnököt, Varga Mihályt. Őt bíztuk meg, hogy tervezze meg a leendő parókia épületét. Azt a szempontot határoztuk meg, hogy a nettó alapterület nem haladhatja meg a 150 négyzetmétert, valamint az épület harmonizáljon a templommal, és hordozza magán a református hagyományok jegyeit. Több vázlat is készült, míg végül megszületett a végső változat. A presbitérium egyhangúlag fogadta el ezeket. Semmiféle luxus nincs betervezve. A lehető

legegyszerűbb megoldásban gondolkodtunk. Egy olyan parókiát terveztünk, amely kiszolgálhat egy sokgyermekes családot is, de ahol adott esetben vendégek számára is jut hely. A földszinten egy hálószoba, konyha, spájz, nappali, mosdó, zuhanyzó, és iroda kap majd helyet. A tetőtérben pedig öt szoba, mosdó és zuhanyzó. A látványtervekből most néhányat közrebocsátunk, remélve, hogy a gyülekezet tetszését is elnyeri. Kérjük a testvéreket, imádkozzanak a parókia megvalósulásáért, adományaikkal pedig lehetőségük szerint támogassák a leendő építkezést, hogy a gyülekezet minél hamarabb birtokba vehesse alkalmai megtartására a jelenlegi lakást is.

Hogy mikor tudunk belevágni az építkezésbe, még nem tudjuk, de vannak biztató jelek arra, hogy ha az Úr akarja és élünk, akkor egy-két éven belül. Végül pedig, ne felejtjük el, sőt tudatosítsuk magunkban, hogy a parókia megépítésével a gyülekezet gazdagodik kettős értelemben is: egyfelől egy szép új ingatlannal, amely hosszú időre biztosítja majd a mindenkori lelképásztort és családját lakhatását, ugyanakkor ez által a templomban, egy tető alatt valósulhatnak meg a gyülekezeti élet különféle alkalmai.

Legyen rajtunk az Úr áldása!

Szilágyi Sándor lp.

Utca felőli nézet

Utca felől, keleti irányból

A szomszéd ház felől

Hátsó, déli irányból

Egy nemes ember hagyatéka

Egy kis hegyi faluban évszázadokkal ezelőtt egy nemesember azon gondolkodott, hogy milyen örökséget hagyjon a falu lakóinak.

Végül eldöntötte, hogy templomot épít hagyatékként. A templomépítés tervét titokban tartotta egészen a befejezésig.

Amikor az emberek összegyűltek, csodálkoztak a templom szépségén és tökéletességén. Sok dicsérő megjegyzés után egy jó megfigyelő megkérdezte: "De hol vannak a lámpák? Miként világítják meg a templomot?" Anélkül, hogy válaszolt volna, a nemes rámutatott a falon lévő lámpatartókra, aztán minden egyes családnak adott egy lámpát, hogy vigyék magukkal az istentiszteletra és fűgesszék fel a falra: "Valahányszor itt vagytok, az a hely, ahol ültök, világos lesz" - felelte a nemesember. "Amikor pedig nem lesztek itt, az a hely sötét lesz."

Amikor távol maradtok a templomtól, Isten házának bizonyos része sötétben marad."

Vajon a mi lámpásunk meg van-e gyűjtve? Azon a helyen világítunk, ahová Isten helyezett minket? Ha a megfelelő helyen világít életünk, akkor igazi a mi Krisztus-várásunk.

Egy kis útravaló az Újévre!

Noé bárkája – minden, amit tudnod kell az életben, arra megtanít.

1. Ne késd le a hajót.
2. Emlékezz, mind ugyanabban a hajóban vagyunk!
3. Tervezz előre. Akkor sem esett az eső, amikor Noé megépítette a bárkáját.
4. Tartsd jó kondiban magadat. Mikor 60 éves leszel, lehet, hogy valaki felkér egy nagy dologra.
5. Ne törődj a kritikákkal. Csak csináld meg a munkát, amit meg kell csinálni.
6. A jövődet építsd magasra.
7. A biztonságod érdekében mindig párban utazz.
8. A sebesség nem mindig számít. A csiga és a párduc is ugyanabban a hajóban van.
9. Ha stresszes vagy, lebegj kicsit.
10. Emlékezz: a bárkát amatőr, a Titanicot pedig profik építették.
11. Nem számít a vihar, ha Istennel vagy, a végén mindig vár a szivárvány.

A KARÁCSONY SZINONÍMÁI

A	J	V	I	L	Á	G	O	N
B	É	L	B	O	M	T	L	I
É	Z	E	K	T	E	É	L	S
K	U	G	E	Z	S	L	Á	Á
E	S	H	K	H	A	I	S	T
S	S	O	J	L	I	N	Z	J
S	Z	S	K	C	S	A	E	Ú
É	Ü	S	O	D	A	P	R	Y
G	L	Z	Á	G	S	F	E	G
É	E	A	T	É	Z	O	T	A
J	T	B	L	E	E	R	E	Y
S	É	B	N	K	N	D	T	T
Z	S	É	Ö	D	T	U	Ü	R
A	N	J	Ö	N	E	L	N	E
K	A	R	Á	C	S	O	N	Y
Á	P	Á	T	F	T	É	E	G
J	J	N	Y	L	E	I	P	K
A	A	A	V	I	L	Á	E	G

Fésűs Éva: *Decemberi dal*

*Úttalan a téli táj,
korán éri esthomály
Sötét erdő havat ráz
mégis megjön akit
vársz: szívet nyitó
Karácsony kopogtat...*

tovább lsd. a rejtvényben!

Minden "karácsonnyal" kapcsolatos kifejezést (8db) húzz ki a rejtvényben! Az át nem húzott betűket összeolvasva e szép vers befejező sorait kapod.

Az előttünk álló év első felének főbb alkalmai, programjai

- Óévi istentisztelet: december 31. szombat - 17.00
- Újévi istentisztelet: január 1. vasárnap - 10.00

2017. a reformáció 500. évfordulójának emlékévé!

- Az Ökumenikus Imahét 2017. január 15-22. között lesz. Az imahét anyagát a németországi keresztyén testvérek állították össze, amelynek a központi igéje így hangzik: „...Krisztus szeretete szorongat minket...” 2Kor 5,14-20

- Presbiteri konferencia: február 18. Nagyigmánd

- Nagyböjt kezdete: március 5. vasárnap

- Egyházmegyei asszonykonferencia: március 18. **a mi gyülekezetünk szervezi itt Bánhidán, a Puskin Művelődési Házban!**

- Virágvasárnap: április 6.

- Nagyheti evangelizáció: április 11- 14.

- Nagypéntek: április 14. – munkaszüneti nap!

- Húsvétvasárnap: április 16.

- Húsvéthétfő: április 17.

- Egyházmegyei kórustalálkozó: április 29. Kocs

- Mennybemenetel ünnepe: május 25.

- **Konfirmáció vasárnapja:** május 27.

- Pünkösddvasárnap: június 4.

- Pünkösdhétfő: június 5.

- Egyházkerületi családi tábor: július 3-8 B.fenyves

- **Angol gyermektábor:** július 17-21.

- **Gyülekezeti családi tábor:** július 31. hétfő – augusztus 4. péntek, Tahi. A Református Egyház **Sion-Hegye konferencia központjában** leszünk, nagyon szép helyen. Részvételi díj felnőtteknek: 20.000 Ft. A gyülekezet gyermekeinek ingyenes.

A Reformáció Emlékévéhez kapcsolódóan lesznek még kiemelt eseményeink, rendezvényeink, amiket a presbitérium januárban fog véglegesíteni. Ha valakinek gondolata, javaslata van ezzel kapcsolatban, szívesen fogadjuk.

A Reformáció Emlékévéhez tartozó programokon túl, jövőre teljes tisztújítás lesz a Magyarországi Református Egyházban, ez általános presbiter és gondnokválasztást jelent. Gyülekezetünknek is időben fel kell készülnie erre az eseményre is. Mindenek előtt azonban kérjük a testvérek imádságát, hogy Isten Lelke adjon útmutatást és bölcsességet a választáson!

Keressék fel honlapunkat, amelyen a gyülekezeti élet aktuális hírei mellett meg lehet hallgatni a vasárnapi prédikációkat, meg lehet nézni az alkalmainkon készült képeket: www.refbanhida.hu

Ha valaki elektronikus levelet szeretne küldeni, a következő címen megteheti: parokia@refbanhida.hu / szalex.hajni@gmail.com

Kérjük a testvéreket, juttassák el írásaikát, bizonyágtevéseiket, verseiket, beszámolóikat a Kiáltó Szó szerkesztőinek. Elérhetőségeink: 2800 Tatabánya, Árpád utca 1. Tel: 06 34 333 577, 06 30 37 30 036.

ÁLDÁS! BÉKESSÉG!